

ØSTEUROPAÆISK BØRNEHJÆLP

Transport nr. 50 til Rumænien 24 Nov. – 1 Dec. 2012

Cluj – Cornatel

Denne transport fyldte ½ sættevogn 45m³. Tips og lotto midler er brugt til betaling af sættevognen, tak til tips og lotto. Sættevognen var Rumænsk med Rumænsk chauffør som kun talte Rumænsk men det klarede vi. Sættevognen blev læsset fra Sønderborg lageret på Rønhave onsdag 21 nov. Planlægning har denne gang været lidt svær fordi jeg har passet min mor og kunne derfor ikke tage til lageret for at planlægge. Alt planlagt kom med og lidt til så pladsen blev udnyttet. Følgebilen kørte lørdag morgen kl.4.30 den 24 nov. Deltager var Jens Bladt Kegnæs, Egon Biel Guderup, Bent Brønning Haderslev og Arne Lorenzen Kegnæs vi kørte i min Passat og vi har selv betalt turen. Vi kørte den sædvanlige vej over Dresden, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn hvor vi sov på motellet i Abony som blev nået kl.20.50.

Søndag morgen fortsatte vi mod den Rumænske grænse som let blev passeret. Klokken blev stillet 1 time frem og viste nu 11.20, vejafgift blev betalt og lidt lej blev købt. Den sidste madpakke blev spist ca. 75 km før Cluj. Igen kørte vi igennem Cluj til Sinnicoare hvor Cosmin bor. Cosmin rejste i 1991 til Danmark for at spørge efter hjælp til deres små landbrug. Nogle måneder efter hørte jeg om Rumænien og hjælpe arbejdet. Vi besøgte kort Cosmin og hans mor og bror fik også et kort besøg. Vi kørte nu tilbage til Cluj og Eva, i hendes lejlighed overnattede vi 2 gange. Om aftenen spiste vi hos Cecilie og Josef. Josef ringede til chaufføren som fortalte at han holdt i Polen, derfra måtte han køre kl. 22 søndag aften. Han håbede at være i Cluj mandag aften.

Mandag formiddag kørte Josef og Eva med os til Turda. I Turda er der en gammel saltmine som vi så, dejligt besøg og nyt for mig. Minen er renoveret turist venlig i 2005. Omkring kl.15.30 ringede chaufføren, han var da i Cluj. Sammen med Josef fandt vi ham og førte ham til Filiantrop`s lager. Aflæsningen hos Filiantrop var færdig kl.17. Chaufføren forklarede at han havde nogle paller til Cluj, dem ville han aflevere nu og tirsdag kl. 10 ville han levere nogle andre i en anden by, derefter ville han køre til Onesti. Jeg sagde til ham at han skulle sove og hvis han kunne nå Onesti onsdag ved 9 tiden ville det være flot. Det sagde han ja til. Vi kørte nu til Egon`s søns svigermor, som bor 5 min kørsel fra Eva. Hun har 2 gange kørt med til Danmark for at besøge datteren. Her var vi meget velkomne selvom vi ikke kunne snakke med hende, hun serverede kaffe, en lille en og pizza. Om aftenen spiste vi hos Eva sammen med Cecilie og Josef. Først på aftenen ringede Lykke og spurgte om alt kørte efter planen. Jeg fortalte at vi havde læsset af og i morgen ville vi køre til dem. Lykke fortalte at de var blevet ringet op af chaufføren og han havde sagt at han ville være hos dem kl.9. Jeg forklarede at det ikke kunne passe, det var ikke sådan vi havde aftalt og han skulle levere noget kl.10. Lykke ville ringe til chaufføren igen. De ringede lidt senere og fortalte at de paller som han skulle levere kl.10 var afleveret og han ville køre hele natten og være hos dem kl.9 tirsdag. Jeg sagde til Lykke, han har ikke sovet og vi kan ikke være hos jer kl.9. De havde forklaret chaufføren at han måtte vente til om eftermiddagen før kunne vi ikke være der. Vi aftalte at vi ville stå tidligt op og køre den lange tur.

Tirsdag morgen kl. 6.45 forlod vi Eva. Der var tåget hele vejen så der var ikke meget at se. Godt 11 ringede speditøren jeg forklarede at chaufføren ikke havde sovet og at vi havde aftalt at mødes i Onesti Onsdag morgen. Jeg forklarede ligeledes at vi var på vej og vi håbede at være fremme om godt 2 timer. Det er ok sagde speditøren. Da vi nærmede os Onesti aftalte vi med Lykke at de hentede sættevognen og klargøre til aflæsning ved kirken i Cornatel. Kl.13.55 var vi i Cornatel og vi begyndte straks aflæsningen som var færdig ca. kl.15. Lykke serverede frokost i køkkenet i kirke lejligheden. Chaufføren fortalte at han skulle holde en fridag. Den vil han selvfølgelig gerne holde hjemme. Hans køreskive er bestemt ikke god, han har ikke sovet mange timer fra søndag kl.22. Han forklarede også at det havde været slemt med tåge. Jeg takkede ham for turen, han var rar og meget samarbejds venlig. Vi hjalp Lykke med at bære tingene ind i garagen og stablede det så tingene kunne hentes uden at skulle flytte for meget. Vi havde 24 1. mands skoleborde med stole og 2 overhead projektorer med til skolen i Negoiesti som ligger ca. 10 km uden for Onesti. Vi læssede de 12 borde på Lykkes trailer og kørte så ud med dem. De sidste 12 læssede vi på traileren og lagde en presenning over til næste dag. Lykke fyrede op i flisekakkellovnen i kirke lejligheden i Cornatel som vi skulle bo i. Aftensmad spiste vi på restaurant i Adjud sammen med Lykke. Vi hyggede os med aftens kaffe med dejlig kakkelovns varme.

Onsdag ved 9 tiden kom Lykke igen og vi fik morgen kaffe sammen i køkkenet i kirke lejligheden. Derefter læssede vi 2 borde på taget af Lykkes bil og spændte anhængerens efter og kørte først til kirken i Cotofanesti for at levere de 2 træ borde. Næste stop var så igen skolen i Negoiesti. Vi så de blå o klasse møbler som de fik i juli, de stod langs vægen i klasseværelset til senere brug. De havde fået nye spinkle møbler til o klasse lige som alle andre skoler, men det vidste de ikke da de bestilte dem hos os. Jeg er sikker på vore kommer i brug om nogle år når de nye er ødelagt. På tilbagevejen besøgte vi skolen i landsbyen Caiuti. Denne skole ville gerne have skiftet møblerne på 2 sal, i alt 4 klasser med 24 pladser, de ville også gerne have skabe eller reoler og en overhead projektor. Skolen er hoved skolen, der er flere mindre skoler under den i alt har de 470 elever. Hovedskolen har 2 daglige undervisninger, små elever om formiddagen og store om eftermiddagen så de skal have møbler til store elever. Da vi kom tilbage til Cornatel talte vi de ekstra borde op som vi havde leveret, de var ikke ens men ens højde 17 stk. Der blev ringet til skolen i Caiuti igen og spurgt om de ville have dem. Jeg mente at en af de små skoler kunne bruge dem, men tilsyneladende ville de bruge dem selv. De kan jo også køre dem til den lille skole når de får de bestilte 4 klasser. Efter levering af disse 17 borde kørte vi igen til Cornatel, nu læssede vi et køkken hjørneskab fra juli transporten og en seng. Køkkenskabet kørte vi til kirken i Tamasoiaia, det er denne kirke som der er indrettet et pænt søndagsskole lokale på loftet af kirken. Vi har af flere gange leveret mange ting til både bygning af rummet og inventar. Præste parret har nu også lektie hjælp nogle dage om ugen. Der var godt 20 børn der, nogle af de store hjalp til. De havde en gas ovn og der var dejligt varmt. Jeg er sikker på at de børn som var der har det meget bedre der som hjemme ved mor. Det var rigtigt dejligt besøg, her har vi virkelig fået meget værdi for vore leveringer. I kirken så vi de leverede stole med mere. Vi fortsatte til landsbyen Bilca, her leverede vi den medbragte seng til en ældre dame. Først måtte vi bære den gamle defekte ud. Vi kørte ned til floden og balancerede over. Borgmesteren havde fået støbt en beton klods til den bro som de vil lave af de stål elmaster som vi leverede i juli. Kirken besøgte vi også, en lille dreng sang for os. Det var meget koldt fordi der var tåge og det fugtede lidt, temperaturen var omkring 0. Kirkegrunden som er købt for Danske penge besøgte vi også. Lykke fortalte at nu var grunden overdraget til menigheden. De ville gerne have noget arbejde med børn i gang i huset men det var svært at finde personer som kunne klare det. I Cornatel

fyrede vi og fortsatte så igen til Adjud for at spise aftensmad. Igen fik vi aftenskafe i kirkelejligheden og her tog vi afsked med Lykke.

Torsdag morgen kl.6.20 forlod vi Cornatel og kørte i tåge mod Bukarest. Efter 1½ timers kørsel lettede tågen og temperaturen steg til 13-14 grader. Vi kørte direkte til Parlamentet og købte billet til den store rundvisning kl.11.15. i ventetiden så vi på nationaldragter. Vi kom ikke ud på balkonen men kunne se ud, men vi kom op på taget/ terrassen og ned i kælderen. Kl.13 var vi ude igen. Lidt efter ringede Julliane hun var kommet hjem fra skole og ville gerne møde os. Vi kørte til revolutionspladsen og parkerede ved operaen. Her ringede Julliane igen og vi aftalte at hun skulle tage bussen så kunne vi spise sammen. Vi gik en tur og så kongeslottet og nationalbiblioteket som begge blev beskadiget i dec.1989. Vi så det kommunistiske partis bygning hvor Ceausescu holdt sin sidste tale og senere blev afhentet i helikopter fra taget. Da Julliane kom, gik vi ind på en bar og spiste. Vi tog hende med i bilen og kørte forbi triumfbuen, det store bladhus og forbi nogle af de huse som Ceausescu har boet i. Vi kørte Julliane hjem og jeg hilste lige på hendes mor. Ud af byen prøvede vi den nye bro hen over den store banegård. Vi fortsatte ad motorvejen til Pitesti. I udkanten af Rimnicu Vilcea fandt vi et motel som vi spiste og overnattede på.

Fredag morgen fik vi morgenmad og fortsatte igennem bjergene, en flot tur. I Aiud spiste vi. I denne by ligger en kirke som menigheden har bygget på i ca.10 år, den var næsten færdig da en syg mand brændte den af. Den er nu under tag og lukket med vinduer og døre, vi stoppede og så over hegnet. Vi kørte forbi det store fængsel og ned til deres landbrug som jeg var med til at levere landbrugsmaskiner til i 1994 fra en anden forening. Vi kørte af den nye motorvej uden om Cluj og fortsatte igennem bjergene til Oradea, ved grænsen stillede vi uret tilbage. Det små regnede lidt og det blev meget mørkt. Derfor kom jeg til at køre forbi kroen som vi plejer at spise på. Vi stoppede ved en anden lille restaurant. Motellet i Abony i Ungarn blev nået først på aftenen så vi fik en god nats søvn inden den lange tur hjem. Hjemturen lørdag gik samme vej som udturen, vejret var godt og føret ligeså til vi kom til Kliplev, da sneede det kraftigt og vejen var glat af tøsne. Bent blev afhentet ved Rødekro og Egon blev kørt til Guderup hvor efter Jens og jeg kørte til Kegnæs. Jeg var hjemme kl. 23.40 lørdag aften. Turens længde var 5191km. Tak for dejligt samvær på turen. Tak for alle de rare ting som vi har kunnet levere i Rumænien, tak for økonomisk støtte til Østeuropæisk Børnehjælp, tak for hjælp ved afhentning af skoleborde og andet og tak for hjælp ved læsning. I ønskes en rigtig glædelig jul og et godt nytår og tak for det gamle år.

Med venlig hilsen

Østeuropæisk Børnehjælp

Rumænien afd.

Arne Lorenzen

Kegnæs

Tlf.74405247 - 40865247